

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne sige fru Annette Just tak for den klare melding om, at EF ikke kan blande sig i de danske folkepensioner. Det skal fru Annette Just have megen tak for, specielt eftersom jeg henviste til Fremskridtspartiets pressemøde i går, hvor det af Radioavisen klart fremgik, at man ville forklare landets pensionister, at deres pensioner var i fare.

Men jeg er glad for, at fru Annette Just her i dag har dementeret det, og jeg går ud fra, at fru Annette Just husker at fortælle det til sine partifæller, der rejser land og rige rundt med det andet.

Men så siger fru Annette Just sådan i almindelig modstanderetorik: Nå ja, det står der ikke, men . . . Og så kommer påstanden om, at det er folkepensionen, der bliver bragt i fare, hvis man skal betale 1 mia. kr. til den sydlige del af Europa via Samhørighedsfonden.

I den forbindelse vil jeg gerne give fru Annette Just vores ord på, at det hverken bliver på folkepensionen eller de sociale budgetter, der bliver sparet milliarder af kroner for at skaffe den milliard kroner til Samhørighedsfonden. Og hvis nu et flertal herinde giver fru Annette Just den garanti, er ikke bare ballonen med hensyn til folkepensionen punkteret, men så er hele angrebet på de sociale foranstaltninger og Maastricht i Fremskridtspartiets argumentation gennemhullet, og så synes jeg, at Fremskridtspartiet skulle tage konsekvensen og koncentrere sig om de to første ting, de sagde i går på pressemødet.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hr. Jan Kørpe Christensen har nogle gange efterlyst en forklaring på, hvorfor så stor en procentdel ved Gallupundersøgelser og lign. mon siger, at de ikke vil stemme for Maastricht-traktaten og Edinburgh-aftalen. Det kan da også være svært at svare på den slags ting. Jeg kunne spørge hr. Jan Kørpe Christensen: Hvad kan det skyldes, at kun 5 pct. eller 7 pct. af den danske befolkning finder, at Fremskridtspartiet er værd at stemme på? Den slags spørgsmål er meget svære at svare på.

Men det var ikke derfor, at jeg bevægede mig herop. Det var, fordi det forekom mig, at fru Annette Just kom til at sige noget, der oplagt er forkert. De bestemmelser, fru Annet-

te Just citerede fra Maastricht-traktaten, er ganske rigtigt i høj grad præget af den danske indsats under forhandlingerne, men de bestemmelser gælder naturligvis også for de nye ansøgerlande – alle sammen og ubetinget. Det, der ikke gælder for de nye lande, som hr. Ivar Nørsgaard har fremstillet det adskillige gange, er Edinburgh-aftalen. Den gælder kun for os, og når det er præciseret, er det, fordi den har et indhold. Den ændrer faktisk forudsætningerne i Maastricht-traktaten.

Lad mig stille det konkrete spørgsmål: Er det ikke rigtigt, at Maastricht-traktaten forudsætter, at når vi nærmer os den tredje fase efter tidsplanen, skal samtlige landes økonomier gennemgå en vurdering – det skal de i øvrigt løbende – at der sker en proces, vi er med i, hvor vi skal vurderes osv., og ville vi så ikke, hvis man så finder, at vi opfylder betingelserne for at gå ind i den tredje fase, være gået derind, hvis vi ikke havde fået en særlig protokol? Sådan er systemet i Maastricht-traktaten og protokollerne bygget op nu.

Det, der er ændret, er, at den proces, som jeg har beskrevet, er fuldstændig bortfaldet for vores vedkommende. Vi har så at sige gennemløbet den allerede, og derfor kan vi nu med sikkerhed sige til vælgerne, at det ikke er en fase, der vedrører Danmark.

Derfor er der reelt i høj grad sket ændringer også i Maastricht-traktaten, ikke i dens ord, men i dens indhold, og jeg går ud fra, at fru Annette Just giver mig fuldstændig ret i, at det, jeg har sagt her, er korrekt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Eftersom hr. Peter Duetoft har set det som sit politiske mål her i Folketinget at benytte enhver lejlighed til at kaste grus i Fremskridtspartiets argumentation, så lad mig endnu en gang – og jeg gentager »endnu en gang« – redegøre for hr. Peter Duetoft, så hr. Peter Duetoft ikke kan være i tvivl:

Når Fremskridtspartiet er bekymret på vegne af danske folkepensionister og danske modtagere af overførselsindkomster, er det, fordi sporene skræmmer. Hvad skete der, da bl.a. hr. Peter Duetofts parti, CD, var med til at indgå finanslovaftale for 1992? Da man sad i de sene, mørke nattetimer og manglede 150 mio. kr., fandt man på at lade pensionisterne betale for